

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

PADOME

Čehijas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas, Slovākijas Republikas un Zviedrijas Karalistes ierosme Padomes pamatlēmumam 2009/.../TI par kriminālprocesa jurisdikcijas pretrunu novēršanu un risināšanu

(2009/C 39/03)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, jo īpaši tā 31. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Čehijas Republikas, Polijas Republikas, Slovākijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Zviedrijas Karalistes ierosinājumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta Atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (2) Saskaņā ar Hāgas programmu brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanai Eiropas Savienībā ⁽²⁾, ko Eiropadome pieņēma 2004. gada 4. un 5. novembra sanāksmē, kurā paredzēts uzlabot kriminālvajāšanas efektivitāti, vienlaikus nodrošinot pareizu tiesvedības darbību, īpaša uzmanība būtu jāpievērš iespējam daudzpusējās pārrobežu lietās pēc iespējas vairāk kriminālvajāšanas darbību veikt vienā dalībvalstī, turklāt vēl uzmanība būtu jāpievērš papildu priekšlikumiem, tostarp priekšlikumiem par jurisdikcijas konfliktiem, lai pabeigtu vispārējo pasākumu programmu, ar ko krimināllietās īstenot tiesu lēmumu savstarpējas atzīšanas principu.
- (3) Šajā pamatlēmumā paredzēto pasākumu mērķiem vajadzētu būt jo īpaši šādiem: novērst un atrisināt jurisdikcijas konfliktus, nodrošināt, lai tiesvedības norises vietas jurisdikcija būtu attiecīgai lietai vispiemērotākā, un padarīt kriminālās jurisdikcijas izvēli pārskatāmāku un objektīvāku, ja lietas fakti ir divu vai vairāku dalībvalstu jurisdikcijā.

- (4) Ja lietas fakti ir vairāku dalībvalstu jurisdikcijā un tie var būt par iemeslu jurisdikcijas konfliktiem, nav nekādu garantiju, ka jurisdikcija, ko izvēlas krimināltiesvedībai, ir vispiemērotākā attiecīgai lietai vai ka tā ir izvēlēta pārskatāmi un objektīvi, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus un katras iespējamās jurisdikcijas iezīmes. Kopējā Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpā ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka valstu iestādes jau procesa sākuma stadijā ir informētas par faktiem, kas var būt par pamatu jurisdikcijas konfliktam, un lai varētu panākt vienošanos pēc iespējas vairāk ar šiem faktiem saistīto krimināltiesvedības darbību koncentrēt vienā jurisdikcijā, ņemot vērā kopējus un objektīvus kritērijus un pārskatāmību.

- (5) Šis pamatlēmums būtu jāpieņem divās situācijās. Pirmkārt, ar pamatlēmumu izveido informācijas apmaiņas procedūru, ko piemēro, ja dalībvalsts kompetentās iestādes par konkrētiem faktiem ir sākušas krimināltiesvedību un tām ir jāuzzina, vai par šiem pašiem faktiem nenotiek tiesvedība kādā citā dalībvalstī. Otrkārt, dalībvalsts kompetentās iestādes ir sākušas krimināltiesvedību par konkrētiem faktiem un to rīcībā ar līdzekļiem, kas nav paziņošanas procedūra, nonāk informācija, ka citas dalībvalsts(-u) kompetentās iestādes par šiem pašiem faktiem jau sākušas tiesvedību. Šādā situācijā nebūtu jāpieņem paziņošanas procedūra un attiecīgām valstīm būtu jāiesaistās tiešā apspriešanās.

- (6) Ar šo pamatlēmumu nav iecerēts risināt negatīvus jurisdikcijas konfliktus, proti, kad neviena dalībvalsts nav atzinusi izdarītā noziedzīgā nodarījuma jurisdikciju. Šajā pamatlēmumā kā īpašu pozitīva jurisdikcijas konflikta kategoriju vajadzētu apsvērt situāciju, kurā dalībvalsts ir atzinusi savu jurisdikciju, tomēr tā nevēlas to izmantot.

⁽¹⁾ ... gada ... Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OVC 53, 3.3.2005., 1. lpp.

- (7) Nevienai attiecīgai dalībvalstij nebūtu pienākums pret savu gribu atteikties no jurisdikcijas vai atzīt jurisdikciju. Ja nevar panākt vienošanos, dalībvalstīm būtu jā saglabā tiesības sākt krimināltiesvedību par jebkuru noziedzīgu nodarījumu, kas ir attiecīgās valsts jurisdikcijā.
- (8) Ar šo pamatlēmumu neietekmē likumības principu un iespēju principu, ko reglamentē attiecīgie dalībvalstu tiesību akti. Tā kā šā pamatlēmuma galvenais mērķis ir novērst nevajadzīgas paralēlas krimināltiesvedības, tā piemērošanai nevajadzētu būt par pamatu jurisdikcijas konfliktam, kas citā gadījumā nemaz nerastos.
- (9) Šis pamatlēmums neskar un ar to nav paredzēts reglamentēt principu *ne bis in idem*, kas atzīts Šengenas līguma īstenošanas konvencijas⁽¹⁾ 54.–58. pantā un attiecīgā Eiropas Kopienų Tiesas praksē.
- (10) Pamatlēmums neskar procedūras, kas reglamentētas Eiropas Konvencijā par krimināllietu tiesvedības nodrošināšanu, kas parakstīta Strasbūrā 1972. gada 15. maijā, kā arī citus mehānismus, ar ko dalībvalstis savstarpēji nodod krimināllietu tiesvedību.
- (11) Ja apsūdzētais ir citas dalībvalsts valstspiederīgais vai pastāvīgais iedzīvotājs, to nevajadzētu automātiski uzskatīt par būtisku saikni.
- (12) Paziņojumā aprakstot krimināltiesvedības faktus, paziņotāja iestāde jo īpaši precīzi norāda kur, kad un kā nodarījums ir veikts, kā arī informāciju par aizdomās turamo vai apsūdzēto personu, lai atbildētāja iestāde varētu noteikt, vai tās dalībvalstī par šiem faktiem jau nav sāktu krimināltiesvedību.
- (13) Tiesu apspriešanos var ierosināt jebkura attiecīgā dalībvalsts, izmantojot jebkādas saziņas līdzekļus.
- (14) Šajā pamatlēmumā ir noteikts, kādos gadījumos attiecīgajām iestādēm ir obligāti jāiesaistās tiešā apspriešanā. Tomēr nekas nedrīkstētu kavēt iestādes jebkurā citā situācijā brīvprātīgi iesaistīties tiešā apspriešanā, lai vienotos par piemērotāko jurisdikciju.
- (15) Ja kompetentām iestādēm kļūst zināms, ka dalībvalstī sāktas vai paredzētas krimināltiesvedības fakti ir izmeklēti citā dalībvalstī galīgi izbeigtā tiesvedībā, būtu jāveicina turpmāka informācijas apmaiņa. Šīs informācijas apmaiņas mērķim tādējādi vajadzētu būt, ka tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā ir galīgi izbeigta tiesvedība, nodrošina informāciju un pierādījumus, kas dod iespēju saskaņā ar to valsts tiesību aktiem atsākt tiesvedību.
- (16) Šim pamatlēmumam nevajadzētu būt par pamatu pārmērīgām birokrātijas procedūrām, ja tajā risinātās problēmas var atrisināt ar jau pieejamiem citiem piemērotākiem līdzekļiem. Tādējādi, ja dalībvalstis jau savstarpēji izmanto elastīgākus instrumentus vai mehānismus, tad tie prevalē pār šo pamatlēmumu.
- (17) Šim pamatlēmumam būtu jāpapildina un tam nebūtu jāskar Padomes Lēmumu 2008/.../TI (... gada ...) par *Eurojust* stiprināšanu, ar kuru groza Lēmumu 2002/187/TI⁽²⁾, un tam būtu jāizmanto esošie *Eurojust* mehānismi.
- (18) Personas datiem saskaņā ar šo pamatlēmumu piemēro Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (2008. gada 27. novembris) par tādu personas datu aizsardzību, kuras apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās⁽³⁾.
- (19) Šajā pamatlēmumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā un atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

IR PIENĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

1. NODAĻA

VISPĀRĒJI PRINCIPI

1. pants

Temats un darbības joma

1. Ar šo pamatlēmumu izveido —
 - a) procesuālo sistēmu, saskaņā ar kuru attiecīgu valstu iestādes apmainās ar informāciju par konkrētu faktu dēļ notiekošu krimināltiesvedību, lai uzzinātu, vai par šiem pašiem faktiem nav uzsākta tiesvedība kādā citā dalībvalstī, un saskaņā ar kuru attiecīgo valstu iestādes sāk tiešu apspriešanos, lai vienotos par piemērotāko jurisdikciju, kurā veikt krimināltiesvedību par konkrētiem faktiem, kas ir divu vai vairāku dalībvalstu jurisdikcijā;
 - b) noteikumus un vienotus kritērijus, ko ņem vērā attiecīgu divu vai vairāku dalībvalstu iestādes, kas tiecas panākt vienošanos par piemērotāko jurisdikciju, kurā veikt krimināltiesvedību par konkrētiem faktiem.

⁽¹⁾ OVL 239, 22.9.2000., 19. lpp.

⁽²⁾ OV ... (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.

2. Šo pamatlēmumu piemēro šādās situācijās:
- ja dalībvalsts kompetentās iestādes par konkrētiem faktiem ir sākušas krimināltiesvedību un tās atklāj, ka šajā tiesvedībā izmantotie fakti ir būtiski saistīti ar vienu vai vairākām citām dalībvalstīm un ka pastāv iespēja, ka šo citu dalībvalstu kompetentās iestādes par šiem pašiem faktiem veic krimināltiesvedību,
- vai
- ja vienas dalībvalsts kompetentās iestādes ir sākušas krimināltiesvedību un to rīcībā jebkādā veidā nonāk informācija, ka vienas vai vairāku citu dalībvalstu kompetentās iestādes ir sākušas krimināltiesvedību par šiem pašiem faktiem.
3. Šo pamatlēmumu nepiemēro tad, ja attiecībā uz izdarīto noziedzīgo nodarījumu neviena dalībvalsts nav atzinusi savu jurisdikciju.
4. Šo pamatlēmumu nepiemēro tiesvedībai, ko sāk pret uzņēmumiem, ja tiesvedības mērķis ir piemērot Eiropas Kopienas konkurences tiesības.
5. Ar šo pamatlēmumu nepiešķir nekādas tiesības personai, pie kuras valsts iestādes ir iecerējušas vērsties.

2. pants

Definīcijas

Šajā pamatlēmumā —

- “paziņotāja valsts” ir dalībvalsts, kuras kompetentās iestādes citas dalībvalsts kompetentām iestādēm paziņo informāciju vai aicina citu dalībvalstu kompetentās iestādes sākt tiešu apspriešanos;
- “atbildētāja valsts” ir dalībvalsts, kuras kompetentās iestādes saņem citu dalībvalstu kompetento iestāžu paziņojumus vai kuras citu dalībvalstu kompetentās iestādes aicina sākt tiešu apspriešanos;
- “notiekoša tiesvedība” ir krimināltiesvedība, arī pirmstiesas stadijā, ko saskaņā ar attiecīgas valsts tiesībām veic kādas dalībvalsts kompetentās iestādes, izskatot konkrētus faktus;
- “paziņotāja iestāde” ir iestāde, kas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ir izraudzīta, lai citu dalībvalstu iestādēm paziņotu par tiesvedību, kas notiek par noziedzīgiem nodarījumiem, un saņemtu atbildes uz šādiem paziņojumiem un pārrunātu un vienotos ar citu dalībvalstu kompetentām iestādēm par to, kura ir piemērotākā jurisdikcija krimināltiesvedībai par konkrētiem faktiem, kuri ir attiecīgo dalībvalstu jurisdikcijā;
- “atbildētāja iestāde” ir iestāde, kas saskaņā ar attiecīgiem valsts tiesību aktiem ir izraudzīta, lai saņemtu paziņojumus par citā dalībvalstī notiekošu tiesvedību par noziedzīgiem nodarījumiem un atbildētu uz šiem paziņojumiem, un apspriestos un vienotos ar citu dalībvalstu kompetentām iestādēm par to, kura ir piemērotākā jurisdikcija krimināltie-

svēdībai par konkrētiem faktiem, kuri ir attiecīgo dalībvalstu jurisdikcijā.

3. pants

Paziņotājas iestādes un atbildētājas iestādes izraudzīšana

1. Katra dalībvalsts informē Padomes Ģenerālsekretariātu par to, kura iestāde ir izraudzīta par paziņotāju iestādi un atbildētāju iestādi. Dalībvalsts var pieņemt lēmumu izraudzīties vienu un to pašu iestādi gan par paziņotāju, gan atbildētāju iestādi.

2. Padomes Ģenerālsekretariāts saņemto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm un Komisijai un publicē to *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Iespēja uzticēt izraudzītās iestādes uzdevumus citai valsts iestādei

1. Jebkurā šajā pamatlēmumā paredzētas procedūras stadijā paziņotāja iestāde vai atbildētāja iestāde var pieņemt lēmumu, ka ar 3. panta 1. punktu izraudzītās iestādes uzdevumus uztic citai valsts iestādei, piemēram, iestādei, kurai saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem ir pienākums veikt krimināltiesvedību.

2. Ja saskaņā ar 1. punktu pieņem lēmumu, par tādu lēmumu nekavējoties paziņo attiecīgās dalībvalsts paziņotājai iestādei vai atbildētājai iestādei, darot zināmu arī pilnvarotās iestādes kontaktinformāciju.

3. Šā panta 1. punktā minētais lēmums saskaņā ar 2. punktu stājas spēkā paziņojuma saņemšanas brīdī.

2. NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

5. pants

Paziņojums

1. Ja dalībvalsts iestādes, kas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ir kompetentas veikt krimināltiesvedību, konstatē, ka fakti, kuru dēļ notiek tiesvedība, liecina par būtisku saistību ar kādu citu dalībvalsti, pirmās dalībvalsts paziņotāja iestāde, cik drīz vien tas izdarāms, paziņo par šo tiesvedību atbildētājai iestādei(-ēm) dalībvalstī(-īs), kas ir nopietni saistīta(-as) ar to, lai noskaidrotu, vai atbildētāja valsts(-īs) veic krimināltiesvedību par šiem pašiem faktiem.

2. Pienākums paziņot saskaņā ar 1. punktu attiecas tikai uz tiem noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem paziņotājā valstī var piespriest brīvības atņemšanas sodu vai ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli, kura maksimālais termiņš ir vismaz viens gads un kuri ir noteikti paziņotājas dalībvalsts tiesību aktos.

6. pants

Būtiska saikne

1. Saikni vienmēr uzskata par "būtisku", ja darbība, kas ir bijusi par pamatu noziedzīgam nodarījumam, vai būtiska šīs darbības daļa, ir notikusi citas dalībvalsts teritorijā.

2. Tiesvedībā, kurā atklājas saikne ar citu dalībvalsti, kas nav 1. punktā minētā dalībvalsts, lēmumu par to, vai konkrēta saikne ir jāuzskata par būtisku, pieņem katrā lietā atsevišķi, jo īpaši atsaucoties uz 15. panta 2. punktā uzskaitītajiem vienotajiem kritērijiem.

7. pants

Paziņojuma procedūra

1. Paziņotāja iestāde ar jebkāda veida līdzekļiem paziņojumu sagatavo tā, lai varētu gūt rakstiskus pierādījumus, kas atbildētājā valstij ļautu pārliecināties par paziņojuma autentiskumu.

2. Ja atbildētāja iestāde nav zināma, paziņotāja iestāde iegūst vajadzīgo informāciju arī ar Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla vai Eurojust kontaktpunktu starpniecību, lai no atbildētājas valsts saņemtu kontaktinformāciju par atbildētāju iestādi.

3. Ja atbildētājā valstī iestāde, kas saņem paziņojumu, nav kompetentā atbildētāja iestāde saskaņā ar 3. pantu, tā automātiski pārsūta paziņojumu kompetentajai iestādei un attiecīgi informē paziņotāju iestādi.

8. pants

Paziņojuma forma un saturs

1. Paziņojumā norāda šādu informāciju:

- a) sīki dati par valsts iestādi vai iestādēm, kas nodarbojas ar lietu;
- b) to faktu apraksts, kuru dēļ notiek tiesvedība, par kuru sūtīts paziņojums, tostarp būtiskās saiknes apraksts;
- c) notiekošajā tiesvedībā sasniegtā stadija; un
- d) sīki dati par aizdomās turamo un/vai apsūdzēto personu, ja viņa ir zināma, un, vajadzības gadījumā, par cietušajiem.

2. Paziņojumā var būt cita svarīga papildu informācija par paziņotājā valstī notiekošo tiesvedību, piemēram, par grūtībām, ar ko ir sastapies paziņotāja valsts.

3. Paziņotāja iestāde izmanto pielikumā pievienoto A veidlapu.

9. pants

Atbildes forma un saturs

1. Atbildē norāda šādu informāciju:

- a) sīki dati par valsts iestādi vai par iestādēm, kas nodarbojas vai ir nodarbojušās ar attiecīgo lietu, ja iespējams;
- b) vai atbildētājā valstī tiesvedība notiek saistībā ar dažiem vai visiem paziņojumā minētajiem faktiem, un kāda ir tiesvedības stadija;
- c) vai atbildētājā valstī tiesvedībā ir izskatīti daži vai visi paziņojumā minētie fakti, arī galīgā lēmuma būtība;
- d) vai atbildētājas valsts iestādes ir iecerējušas pašas sākt krimināltiesvedību par konkrētiem paziņojumā minētajiem faktiem, ja iespējams.

2. Atbildē var būt arī cita svarīga papildu informācija, jo īpaši par atšķirīgiem, bet saistītiem faktiem, uz ko attiecas tiesvedība atbildētājā valstī.

3. Atbildot uz paziņojumu, atbildētāja iestāde izmanto pielikumā pievienoto B veidlapu.

10. pants

Termiņi un papildu informācija

1. Atbildētāja iestāde atbild uz paziņojumu 15 dienās pēc saņemšanas datuma.

2. Vajadzības gadījumā termiņu var pagarināt par papildu termiņu, ne ilgāku par 15 dienām. Tomēr atbildētāja iestāde par šādu pagarinājumu informē 1. punktā noteiktajā termiņā.

3. Ja atbildētāja iestāde konstatē, ka no paziņotājas iestādes saņemtā informācija nav pietiekama, lai varētu atbildēt, tā var 1. punktā noteiktajā termiņā lūgt vajadzīgo papildu informāciju un noteikt pamatotu termiņu tās saņemšanai.

4. Termiņš, kas ir noteikts 1. pantā, atsākas pēc papildu informācijas saņemšanas.

11. pants

Ja atbildes nav

Ja atbildētāja iestāde neatbild 10. pantā noteiktajā termiņā, paziņotāja iestāde var paredzēt pasākumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem, lai attiecīgajam jautājumam pievērstu atbildētājas valsts uzmanību, tostarp par to paziņojot Eurojust.

3. NODAĻA

TIEŠA APSPRIEŠANĀS

12. pants

Tieša apspriešanās

1. Nosūtot atbildi vai pēc tās nosūtīšanas paziņotāja iestāde un atbildētāja iestāde sāk tiešu apspriešanos, lai vienotos par piemērotāko jurisdikciju, kur veikt krimināltiesvedību par konkrētiem faktiem, kas ir abu jurisdikcijā, ja:

- a) atbildētājā valstī notiek tiesvedība par dažiem vai visiem paziņojumā minētajiem faktiem, vai
- b) atbildētājās valsts iestādes ir iecerējušas sākt krimināltiesvedību par dažiem vai visiem paziņojumā minētajiem faktiem.

2. Iestādes sāk tiešu apspriešanos saskaņā ar 1. punktu, ja vairāk nekā vienas dalībvalsts atbildētājās iestādes ir saņēmušas paziņojumu par vienu un to pašu notiekošo tiesvedību. Tādā gadījumā attiecīgā paziņotāja iestāde ir atbildīga par apspriešanās koordināciju.

3. Ja paziņojuma nav, divas vai vairākas dalībvalstis sāk tiešu apspriešanos, izmantojot to attiecīgās paziņotājas vai atbildētājas iestādes, lai vienotos par piemērotāko jurisdikciju — ja to rīcībā jebkādā veidā ir nonākusi informācija, ka par konkrētiem faktiem notiek vai ir paredzama paralēla krimināltiesvedība.

13. pants

Informācija par svarīgām procesuālām darbībām vai pasākumiem

Paziņotāja iestāde un atbildētāja iestāde, kas sāk tiešu apspriešanos, informē viena otru par visiem svarīgiem procesuāliem pasākumiem, ko tās veic, kad apspriešanās ir sākusies.

4. NODAĻA

KĀ NOTEIKT PIEMĒROTĀKO JURISDIKCIJU

14. pants

Apspriešanās mērķis

1. Apspriešanās par piemērotāko jurisdikciju vispārējais mērķis ir vienoties par to, ka krimināltiesvedību par visiem

faktiem, kas ir divu vai vairāku dalībvalstu jurisdikcijā, veiks vienas dalībvalsts kompetentās iestādes.

2. Ja kādā dalībvalstī notiek tiesvedība par tādiem faktiem, kas ir saistīti, bet nav identiski faktiem, par kuriem notiek apspriešanās par piemērotāko jurisdikciju, vai ja nav lietderīgi veikt krimināltiesvedību vienā dalībvalstī jo īpaši faktu sarežģītības vai iesaistīto apsūdzēto personu skaita dēļ, tad var būt lietderīgāk, ka krimināltiesvedība notiek divās vai vairākās dalībvalstīs, un tā attiecīgi attiektos uz dažādiem faktiem vai dažādām personām.

15. pants

Piemērotākās jurisdikcijas noteikšanas kritēriji

1. Pastāv vispārēja prezumpcija par labu tam, ka krimināltiesvedībai būtu jānotiek tās dalībvalsts jurisdikcijā, kurā ir izdarīta nozieguma lielākā daļa, kas ir tā vieta, kur ir notikusi lielākā daļa iesaistīto personu faktisko darbību.

2. Ja 1. punktā minēto vispārējo prezumpciju nevar piemērot, jo ir citi pietiekami būtiski faktori, kas skaidri norāda, ka tiesvedība ir jāveic citā jurisdikcijā, tad dalībvalstu kompetentās iestādes apsver šos papildu faktorus, lai panāktu vienošanos par piemērotāko jurisdikciju. Šie papildu faktori ir jo īpaši šādi:

- apsūdzētā vai apsūdzēto atrašanās vieta pēc apcietināšanas un iespējas panākt viņu nodošanu vai izdošanu citām iespējamām jurisdikcijām;
- apsūdzēto valstspiederība vai pastāvīgas uzturēšanās vieta;
- tās valsts teritorija, kurā nodarīts vislielākais kaitējums;
- būtiskas cietušo intereses;
- būtiskas apsūdzēto intereses;
- svarīgu pierādījumu atrašanās vieta;
- neaizsargātu vai iebiedētu liecinieku aizsardzība, kuru sniegtās liecības ir svarīgas attiecīgajā tiesvedībā;
- galveno liecinieku dzīvesvieta un to spēja ceļot uz dalībvalsti, kurā ir izdarīta nozieguma lielākā daļa;
- par attiecīgajiem faktiem notiekošās tiesvedības stadija;
- saistītas notiekošās tiesvedības;
- tiesvedības ekonomiskums.

16. pants

Sadarbība ar Eurojust

1. Jebkura valsts iestāde jebkurā valsts procesa stadijā drīkst

- a) lūgt *Eurojust* padomu;
- b) jebkurā pieņemt lēmumu nodot *Eurojust* konkrētas lietas, kurās rodas jautājums par piemērotāko jurisdikciju.

2. Ja lietās, kas ir *Eurojust* kompetencē, nav bijis iespējams panākt vienošanos par piemērotāko dalībvalsts jurisdikciju krimināltiesvedībai par konkrētiem faktiem, tad iesaistītās dalībvalstis informē *Eurojust* par domstarpībām, kā arī par situācijām, kad vienošanās nav panākta 10 mēnešos pēc tiesās apspriešanās sākuma.

17. pants

Lietas, kurās vienošanās nav panākta

Tādos izņēmuma gadījumos, ja —

- a) nav panākta vienošanās arī pēc *Eurojust* iejaukšanās saskaņā ar 16. pantu,

vai

- b) lietās, kas nav *Eurojust* kompetencē, tiešā apspriešanās nav panākta vienprātībā, kā arī ja vienošanās nav panākta 6 mēnešos pēc tiesās apspriešanās sākuma,

dalībvalstis informē *Eurojust* par iemesliem, kāpēc vienošanās nav panākta.

5. NODAĻA

DAŽĀDI

18. pants

Cita informācijas apmaiņa

1. Ja vienas dalībvalsts kompetentās iestādes jebkādā veidā atklāj, ka fakti, kuru dēļ attiecīgā dalībvalstī notiek tiesvedība vai ir paredzēts to sākt, ir izskatīti citā dalībvalstī galīgi izbeigtā tiesvedībā, pirmās dalībvalsts paziņotāja iestāde var informēt otras dalībvalsts atbildētāju iestādi par šo situāciju un pārsūtīt visu attiecīgo informāciju.

2. Ja atbildētāja iestāde, saņemot paziņojumu vai jebkādā citā veidā atklāj, ka par faktiem, kuri ir izskatīti atbildētājas iestādes

dalībvalstī galīgi izbeigtā tiesvedībā, citā dalībvalstī ir notikusi vai notiek tiesvedība vai ir paredzēts to sākt, atbildētāja iestāde var izskatīt iespēju lūgt papildu informāciju, kas dotu iespēju pienācīgi izvērtēt iespēju atsākt tiesvedību saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

6. NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

19. pants

Valodas

Katra dalībvalsts deklarācijā, ko deponē Padomes Ģenerālsekretariātā, norāda valodas, kādās tā pieņems 5. pantā minētos paziņojumus, un valodas, kādās tā atbildēs uz paziņojumiem.

20. pants

Saikne ar juridiskiem instrumentiem un citiem mehānismiem

1. Ciktāl citi juridiskie instrumenti vai mehānismi ļauj šā pamatlēmuma mērķus paplašināt vai palīdzēt vienkāršot vai atvieglināt procedūru, lai valstu iestādes apmainītos ar informāciju par tajās notiekošu tiesvedību, sāktu tiešu apspriešanos un censtos vienoties par piemērotāko jurisdikciju krimināltiesvedībai par konkrētiem faktiem, kas ir divu vai vairāku dalībvalstu jurisdikcijā, dalībvalstis var —

- a) arī turpmāk piemērot divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai mehānismus, kas ir spēkā šī pamatlēmuma spēkā stāšanās laikā;

- b) slēgt divpusējus un daudzpusējus nolīgumus vai mehānismus pēc šī pamatlēmuma stāšanās spēkā.

2. Nolīgumi un mehānismi, kas minēti 1. punktā, nevar ietekmēt attiecības ar dalībvalstīm, kas nav to puses.

3. Triju mēnešu laikā pēc šā pamatlēmuma stāšanās spēkā dalībvalstis Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai dara zināmus tos 1. punkta a) apakšpunktā minētos nolīgumus un mehānismus, ko tās vēlas piemērot arī turpmāk.

Triju mēnešu laikā pēc tam, kad ir parakstīts kāds jauns 1. punkta b) apakšpunktā minētais nolīgums vai mehānisms, dalībvalstis to dara zināmu Padomei un Komisijai.

4. Šis pamatlēmums neskar Lēmumu 2008/.../TI.

*21. pants***Īstenošana**

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz ... izpildītu šā pamatlēmuma noteikumus.

Līdz minētajam datumam dalībvalstis nosūta Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai to noteikumu tekstu, ar ko tās valsts tiesību aktos transponē saistības, kuras tām uzliktas ar šo pamatlēmumu.

*22. pants***Ziņojums**

Komisija līdz ... Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz pārskata ziņojumu, kurā izvērtē to, ciktāl dalībvalstis ir veikušas

vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šo pamatlēmumu, un vajadzības gadījumā tam pievieno tiesību aktu priekšlikumus.

*23. pants***Stāšanās spēkā**

Šis pamatlēmums stājas spēkā divdesmitā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, ...

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

PIELIKUMS

PAZIŅOŠANA

par notiekošu kriminālprocesu saskaņā ar 8. pantu (A veidlapa)

Paziņotāja valsts:

Atbildētāja valsts:

Atbildētāja valsts iestāde:

Paziņotāja valsts iestāde (vai saskaņā ar 4. pantu kompetenta iestāde) – kontaktinformācija:

Nosaukums:

Adrese:

Tālr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Fakss: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Kontaktpersona, pie kuras jāvēršas:

Vārds, uzvārds:

Amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Lietas numurs:

Tālr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Fakss: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

E-pasts (ja tāds ir):

Saziņai lietojamās valodas:

To fakti apraksts, kas ir notiekošās tiesvedības pamatā, par kuru paziņo:
(tostarp – kur, kad un kā ir noticis iespējamais nodarījums):

Nozīmīga saikne/pamats, kas paziņotājai valsts iestādei liek uzskatīt, ka atbildētājā valstī varētu noritēt tiesvedība (ja saikne attiecas uz konkrētu vietu atbildētājā valstī, lūdzu pēc iespējas precīzāk norādīt šo vietu):

Stadija, kādā tiesvedība ir dotajā brīdī:

Ziņas par aizdomās turēto (ja piemērojams):

Vārds, uzvārds:

Valstspiederība:

Dzimšanas datums:

Adrese:

.....

Ziņas par cietušo (ja piemērojams):

Papildu informācija:

(Paraksts un iestādes zīmogs):

ATBILDE

uz paziņojumu saskaņā ar 9. pantu (B veidlapa)

Atbildētāja valsts:

Paziņotāja valsts:

Paziņotāja valsts iestāde:

Atbilde uz paziņojumu (lietas nr.):

Atbildētāja valsts iestāde (vai saskaņā ar 4. pantu kompetenta iestāde) – kontaktinformācija:

Vārds, uzvārds:

Adrese:

Tālr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Fakss: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Kontaktpersona, pie kuras jāvēršas:

Vārds, uzvārds:

Amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Lietas numurs:

Tālr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Fakss: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

E-pasts (ja tāds ir):

Saziņai lietojamās valodas:

Jā, atbildētājā valstī norit tiesvedība:

attiecībā uz dažiem vai visiem faktiem, kas doti paziņojumā, tostarp attiecībā uz pašu personu

Vārds, uzvārds:

Valsts piederība:

Dzimšanas datums:

Adrese:

.....

attiecībā uz dažiem vai visiem faktiem, kas doti paziņojumā

attiecībā uz faktiem, kas saistīti ar tiem, kuri doti paziņojumā

Stadija, kādā tiesvedība ir dotajā brīdī:

Jā, atbildētājā valstī norit tiesvedība attiecībā uz dažiem vai visiem faktiem, par kuriem sniegts paziņojums

Galīgā lēmuma veids:

Nē, par faktiem, kas doti paziņojumā, nenorit nekāds kriminālprocess

- Nē, ne par dažiem, ne par visiem faktiem nenorīt nekāda tiesvedība, bet atbildētājas valsts kompetentās iestādes ir paredzējušas ierosināt tiesvedību par dažiem vai visiem faktiem, par ko sniegts paziņojums

Kompetentās iestādes (ja piemērojams) kontaktinformācija:

Nosaukums:

Adrese:

Tālr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Fakss: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Kontaktpersona, pie kuras jāvēršas:

Vārds, uzvārds:

Amats (dienesta pakāpe/kategorija):

Lietas numurs:

Tālr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Fakss: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

E-pasts (ja tāds ir):

Saziņai lietojamās valodas:

Papildu informācija:

(Paraksts un iestādes zīmogs):